

Griša:

Zamera.

*N*aš Karo — hov hov hov — Ná tukaj šopek rožic,
najlepši je od psov, da boš dovolj krotak,
zato dobi od mene ko te za rep povlečem,
kar celo pest darov. ko te povaljam vznak!

Ná tukaj par bonbončkov! Nič nočeš? — *Ti prevzetnost! —*
Ná tukaj mastno kost! Pa bodi tukaj sam!
Morda pa hočeš piščet — Saj jaz lahkó, če hočem,
ti pasja visokost? se z boljšimi igram.

Dr. Joža Lovrenčič:

Ivon Pogumnik.

Bretonska pripovedka. (Konec.)

Medtem ko so doživljali upravitelj, župan in dvornik neljube zgode, s katerimi se niso marali postavljati, so se pripravljali v gradu Kerver na Ivcново poroko s plavolaso damo.

Ko je prišel določeni dan, sta sedla zaročenca z baronom in baronico Kerver v slavnostni voz, da bi se odpeljali v dvornem spremstvu in sijaju v sloviti samostan sv. Miklavža, kjer bi se naj izvršila poroka.

Sto in več plemičev je bilo v spremstvu, in vsak je nosil svoj ščit. Prvi je jahal veliki dvornik, držeč v roki rediteljsko palico; za njim župan, ki je vodil vseh vrst vazale; tem je sledil upravnik — imel je nalogo, skrbeti za red med množico, ki ne zna brzdati ne oči ne jezika.

Imeli so za sabo že četrť poti, ko se je polomila vaga pri slavnostnem vozu in ves sprevod se je ustavil. Poklicali so kolarje. Ti so vložili novo vago, a že čez par konjskih korakov se je spet zlomila. Spet so napravili novo, a zgodilo se je kot s prvo in drugo.

In svetovali so to in ono. Oglasil se je tudi upravitelj in rekel: